ANUL SPOR

UN AN BOGAT AL FOOTBALLULUI ROMANESC

La sfârşitul anului, în momentul bilanţului, trebue să redăm în câteva rânduri impresia pe care au făcut-o cele 12 luni de activitate footbalistică.

Nu avem pretenţia şi mai puţin intenţia să trasăm un bilanţ propriu zis. Ar fi foarte greu, dar şi inutil. Mai interesant decât un şir de nume şi cifre, considerăm observaţiile pe cari le-am putut face în cursul anului.

In prealabil, o consideraţie de ordin general şi în care scop ne punem întrebarea :

A fost sau nu un an de progres? Respectiv s'a marcat un oarecare progres în 1935 încheiat eri ?

Noi credem că la întrebarea de mai sus e cazul să dăm un răspuns afirmativ.

ANUL IN CARE ECHIPA ROMANIEI A INREGISTRAT CELE MAI TERIBILE EŞECURI, IN CARE N'AM CAŞTIGAT DECAT DECAT UN JOC, A FOST UN AN DE PROGRES.

Mulţi vor vedea în această afirmaţie un paradox. Aparent, aşa şi este. Noi vom explica opinia de mai sus şi veţi conveni că performanţele echipei naţionale nu pot fi folosite de factor principal în constatarea progresului.

In 1935 echipa noastră naţională a ţinut-o într'un eşec. Chiar în prima zi a anului trecut, în cadrul Balcaniadei dela Atena a «sucombat» cu 0—4 în faţa Jugoslaviei, au urmat eşecurile din Balcaniada dela Sofia, înfrângerile dela Erfurt, Stockholm şi în sfârşit o victorie asupra Poloniei.

La capătul unui astfel de an sportiv, nu numai că nu ţintim — cum uşor se obicinueşte la noi — la stâlpul infamiei... comisia de selecţie căreia nu-i reproşăm nimic, dar susţinem că s'a marcat un real progres.

Facem această constatare pentrucă întotdeauna am susţinut şi azi repetăm : activitatea echipei naţionale nu este o unitate de măsură, nu poate fi un punct de reper pentru acei cari vor să cunoască standardul footballului dintr'o ţară.

Altele sunt elementele cari trebue să le avem în vedere, acum când aruncăm tradiţionala privire retrospectivă.

Cluburile, iată de unde vine progresul. Activitatea lor din 1935 ne îndeamnă să credem că am avansat în ciuda aparenţelor create de eşecurile echipei naţionale.

Elementul principal în viaţa footballului nu este nici federaţia, nici echipa naţională, **CI NUMAI CLUBUL. VOM AVEA O FEDERAŢIE PUTERNICA, JUCATORI DE VALOARE ŞI ECHIPA NAŢIONALA BUNA, NUMAI CAND CLUBURILE VOR STA BINE.**

Repetăm această opinie, care am exprimat-o în diferite ocaziuni pentruca să pătrundă cât mai mult în mentalitatea oficialităţei federale.

Ori, sub raportul situaţiunei cluburilor trebue să constatăm că 1935 a fost anl celei mai intense activităţi.

In Bucureşti, ca şi în provincie, s'a jucat mai mult ca în toţi anii.

In domeniul internaţional programul a fost cât se poate de selecţionat şi următoarele echipe străine, toate de pe primul plan, s'au întâlnit cu reprezentanţii footballului nostru: Admira, Austria, F. C. Wien, D. F. C., Beogradski, Racing Strasbourg, F. C. Milano, Fener Gunes, Galata Serai, A. C. 23.

Cantitativ şi calitativ activitatea internaţională a cluburilor, a fost cât se poate de bogată şi variată.

S'au realizat organizări mari, cari au dat prilej publicului să secondeze în mod susţinut eforturile făcute de cluburi.

Din ansamblul acestui concert internaţional vom cita câteva performanţe pe cari le socotim ca cele mai bune ale anului:

Ripensia — Admira 4—2.

Venus — Beogradski 2—0.

Unirea Tricolor — F. C. Wien 5-1.

Dar vitalitatea şi progresul dezvoltării footballului, n'au fost susţinute numai de activitatea internaţională.

Competiţiile naţionale au fost obiectul unor dispute în cari cluburile au arătat o pasiune extraordinară, spectatorii un mare interes şi în general toate probele oficiale au înregistrat un mare succes.

1935 a însemnat încheierea primei ediţii a Diviziei Naţionale B. Incepem prin a sublinia rolul acestei competiţii, pentrucă ea a angajat în luptă 40 de grupări din 30 de centre, 40 de grupări pe cari nouile obligaţii le-au antrenat la ameliorări de ordin technic, de ordin sportiv, şi administrativ.

40 de grupări au fost chemate la o viaţă nouă şi într'un interval destul de scurt, grupări mici în parte, au devenit cluburi mari, s'au organizat, s'au consolidat.

Divizia Naţională B, modul cum a evoluat şi activitatea ocazionată, constitue după noi o indicaţie de progres. Prima ediţie a acestei probe, câştigată de Jiul, s'a desfăşurat cu o mare regularitate şi a ridicat nivelul sportiv al multor centre.

1935 a însemnat un an important şi pentru Divizia Naţională A, pentrucă în acest an s'a încheiat prima ediţie în cadrul formulei noui. Formula nouă este gruparea tuturor echipelor într'o singură serie.

Această reformă preconizată şi susţinută în aceste coloane, a adus cea mai mare probă în adevăratul ei făgaş.

In formula actuală elementul hazard a avut un coeficient extrem de mic, fapt care a mărit valoarea sportivă a competiţiei.

Prima ediţie a Diviziei Naţionale A, a fost câştgată de Ripensia.

In 1935 Divizia Naţională şi-a manifestat vitalitatea, printr'un mare examen de popularitate.

Toate recordurile în materie de spectatori la matchurile oficiale au fost doborâte.

Recordul pentru 1935 aparţine matchului Venus — Ripensia, la care au asistat peste 12.000 de spectatori.

Mai îmbucurător că şi în provincie s'au înregistrat cifre eloquente.

La Timişoara, Oradea, Arad şi Cluj, s'au înregistrat în acest an recorduri cu aceiaş semnificaţie.

După succesul primului an, Cupa României a marcat şi în 1935 o sporire de interes şi o consolidare a popularităţei.

Proba aceasta tinde către o mare popularizare şi mai curând de cât se scontează, va deveni una din marile tradiţii sportive ale României.

1935 a cunoscut în Cupa României privilegiul unei finale dramatice.

Trofeul a fost câştigat de C.F.R. care în matchul decisiv a dovedit o mai mare putere de combativitate.

Iată în câteva rânduri cum au antrenat evoluţia cluburilor şi a footballului, cele 3 mari competiţii naţionale.

In viaţa de toate zilele a grupărilor, anul 1935 a însemnat un an de realizări.

La Bucureşti, ca şi în provincie, cluburile şi-au îmbunătăţit instalaţiile.

Venus şi Unirea Tricolor şi-au ameliorat mult terenurile şi instalaţiile, iar C.F.R. a pornit la realizarea unui mare stadion. In provincie aceiaş grijă pentru instalaţii şi terenuri, cari sunt esenţiala condiţie pentru ameliorarea clasei.

In domeniul juniorilor anul 1935 a fost un mare pas înainte. Câteva iniţiative ale districtului Bucureşti, au stimulat o mişcare naţională în acest domeniu. Poate că nu există realizare mai frumoasă a anului, decât grija pentru elementele tinere, care a început să se manifeste în diferite colţuri ale ţării, începând cu Bucureştii.

Insfârşit credem că merită a sublinia faptul că în anul încheiat, au venit în ţară cei mai mulţi antrenori şi majoritatea lor de valoare incontestabilă. Iată ce este mai îmbucurător poate decât o performanţă izolată.

Un cuvânt de laudă se cuvine Unirei Tricolor pentru frumosul turneu în Orient. Oborenii au făcut o bună propagandă şi au câştigat simpatii preţioase pentru footballul românesc.

Anul 1935 a fost un punct de plecare pentru noui progrese cari nu vor întârzia, deoarece cluburile — factorii principali — au ajuns la făgaşul cel bun.

Ocrotite de o bună legislaţie federală grupările vor şti să dea footballului strălucirea pe care i-o urăm cu toţii...

LIS

Atletism

Anul atletic 1935

Anul 1936 îşi deschide larg porţile. Pentru cei mai în vârstă, pentru cei care cunosc sportul românesc de mai multă vreme, cifrele iau uneori o înfăţişare oarecum dramatică.

Anul atletic 1935 s'a terminat şi ca să fim sinceri, nu-l vom regreta, căci el nu a fost atât de favorabil aletismului.

Să sperăm însă că acest an tulbure care a trecut, nu a fost decât preludiul unor timpuri mai bune.

Să sperăm că anul care începe va scoate mai puţine talente sportive efemere, dar va aduce o schimbare în mentalitatea celor care-l conduc.

Dorim ca în acest an tinerii să se îndrepte în mai mare număr spre atletism, căci în această lipsă, stă toată inferioritatea aletismului românesc.

Anul 1936 ne aduce un mare eveniment. Este vorba de jocurile olympice, aceste grandioase solemnităţi sportive,

In aşteptarea acestui eveniment. întreaga lume sportivă a celor cinci continente se pregăteşte cu scopul de a se prezenta în cele mai bune condiţiuni la acest examen de maturitate sportivă.

România nu se ştie încă dacă va fi prezentă la apel în momentul când imensul clopot olimpic va anunţa zecilor de mii de oameni adunaţi la Berlin, deschiderea celei de a XI olimpiadă.

Nu ne facem iluzii dar sperăm că anul 1936 va schimba cel puţin ceva din mentalitatea guvernanţilor noştri.

Că în concepţia asupra educaţiei ce trebue dată tinerilor noştri, un loc mai însemnat va fi dat desvoltării fizice printr'o educaţie fizică şi sportivă, cât şi o educaţie morală care să îndrumeze spre practica sporturilor tot tineretul.

Cu aceste frumoase speranţe noi păşim cu încredere în anul atletic 1936.

Anul atletic 1935

Manifestaţiunile atletice naţionale şi internaţionale. Atletismul provincial

Anul atletic 1935 a început sub auspicii cum nu se poate mai fericite pentru mişcarea atletică românească. Fără îndoială că nu omitem scandalul provocat de imixtiunea şi în acest curat sport a politicei şi chestiunilor personale, care au ţinut trei luni în loc Federaţia Română de atletism.

Spre fericirea atletismului românesc d. Ion Cămărăşescu a primit să fie conducătorul acestui sport. Acesta a fost primul eveniment al anului atletic, urmat peste puţin timp de victoria lui Gall la Marathonul Balcanic, probă în care braşoveanul şi-a luat o strălucită revanşă asupra lui Kiriakides.

Dar după atâtea bucurii trebuau să vină şi isprăvi mai puţin fericite

Intr'adevăr la Braşov în August s'a înscris o pagină urâtă în istoria sportului atletic românesc. Federaţia de atletism — ignorând pe deoparte, situaţia reală a atletismului femenin, neglijând pe de altă parte să ia toate măsurile pentru buna reuşită a unei alergări de Marathon, — a contribuit în cea mai mare măsură ca cele trei campionate naţionale Femenine, Decathlon şi Marathon să se termine într'un mod care nu poate face cinste unei organizaţiuni de talia Federaţiei de atletism.

Dar să trecem mai repede asupra acestor concursuri, care nu pot procura satisfacţie nimănui.

Au urmat apoi în ordine cronologică campionatele juniorilor, care nu au mulţumit pe deplin din cauza lotului redus de participanţi şi campionatele de seniori care au avut darul să reînvie în Cluj mişcarea atletică.

Jocurile atletice Interbalcanice nu au adus nici în acest an atleţilor noştri vre-o victorie în afară doar de un voiaj în excelente condiţiuni.

Anul atletic s'a terminat totuşi sub cele mai frumoase auspicii.

Un meeting internaţional polono-român în Bucureşti datorită harnicei grupări a studenţilor dela Educaţia Fizică şi Crossul naţional a căror frumoase succese au venit să ne dovedească că ceeace lipseşte atletismului românesc este spiritul de iniţiativă şi perseverenţa.

Dar atletismul provincial cum s'a manifestat în decursul anului 1935?

Iată o întrebare la care răspundem cu oarecare strângere de inimă. Intr'adevăr ori cât ar încerca să ne documenteze oficialii noştri că situaţia atletismului românesc nu este atât de precară, încercările lor se vor nărui imediat ce vor căuta să cerceteze activitatea Ligilor.

Problema atletismului provincial este o veche poveste a mişcării atletice româneşti şi de rezolvarea ei depinde viitorul sportului atletic în această ţară.

Atletismul în restul ţării este aproape inexistent şi numai prin comparaţie cu ce se realizează în foot-ball se poate constata cât trebuie de lucrat în domeniul atletismului.

In Basarabia mişcarea atletică nu este cunoscută. în Moldova la fel. Slabe încercări se fac în Cernăuţi; inactivitate completă în restul Bucovinei.

In Muntenia situaţia nu este mai roză.

Interes se observă la Bucureşti şi Brăila, dezinteres total în tot restul regiunei.

In Oltenia mişcarea atletică a dispărut.

In Banat acel centru de odinioară al atletismului acum este de nerecunoscut, au dispărut animatorii, au dispărut instalaţiile, au dispărut după cum era şi natural atleţii.

In Arad situaţia este şi mai tragică.

Oradia Mare lipsită de arena convenabilă a încetat şi ea activitatea.

In Cluj pare că va renaşte viata atletică de acum 10—12 ani, totul este condiţionat de activitatea studenţilor.

Târgu Mureş este în aşteptarea unui stadion. la Braşov sunt stadioane dar nu sunt atleţi. Sibiul şi cu el Valea Jiului au dispărut ca centre atletice.

Nimic deosebit în restul Ardealului.

Iată situaţia atletismului provincial, despre care s'ar putea spune multe lucruri...

Dar nu este nici timpul şi nici locul pentru a înfăţişa întreaga problemă a mişcării atletice provinciale.

CAMOR

(Continuare în No. viitor)

Turism

Bilanţul turistic al anului 1935

Anul 1935 a marcat un nou progres pe tărâmul turistic. Progresul constă în special, în coordonarea mişcării turistice şi practicarea lui, până în cele mai îndepărtate colţuri ale ţării.

In rândurile ce urmează, prezentăm pe scurt, activitatea turistică, desfăşurată de principalele instituţii, asociaţii, cluburi şi societăţi.

I. *Oficiul Naţional de Turism* (O. N. T.).

Preşedinte: D. Sergiu Dumitriu, secretarul general al ministerului de Interne.

Sediul: Bucureşti str. Poincaré 34 (Ministerul de Interne).

Deşi înfiinţat numai de câteva luni, *Oficiul Naţional de Turism* poate fi considerat ca primul organism sănătos pentru organizarea sistematică a turismului naţional.

In afară de un program de activitate ce a şi fost pus în aplicare şi de a cărui roade ne vom bucura în curând, o operă capitală a acestui Oficiu, este legea pentru reglementarea turismului a cărei discuţiune pe articole a şi început la Senat şi care urmează in curând să fie pusă în aplicare.

In bogata-i activitate desfăşurată până în prezent, se numără şi publicaţia lunară *«Buletinul O. N. T.»* organ de propagandă turistică.

II. *Federaţia Societăţilor de Turism din România* (F. S. T. R).

Preşedinte: D. M. Haret.

Sediul: Bucureşti Pasagiul Român 23.

In şedinţa din 27 Iunie a încetat starea de provizorat a Federaţiei, constituită în anul 1934.

La 27 Iunie, în adunarea generală, au fost votate statutele şi s'a ales primul comitet pe termen de 5 ani.

F. S. T. R. s'a ocupat printre altele, de promovarea şi coordonarea activităţii turistice, desfăşurată de asociaţiile, societăţile şi cluburile afiliate, exercitând tot odată şi un control.

III. *Turing Clubul României* (T. C. R.).

Preşedinte: D. M. Haret.

Sediul central: Bucureşti strada General Gh. Manu 7.

T. C. R. cea mai veche asociaţie de turism din vechiul regat, a venit în ajutorul drumeţiei, prin punerea la dispoziţie a unui număr foarte important de cabane (case de adăpost) situate mai în toţi munţii ţării.

Dintre filiale «Frăţia Munteană» din Cluj, de sub preşidenţia d-lui V. Puşcariu, a activat mai mult şi pe teren, prin organizarea de excursiuni.

T. C. R. a publicat şi în acest an, printre altele un calendar turistic.

IV. *Societatea Carpatină Ardeleană a Turiştilor* (S. K. V.).

Preşedinte: D. Dr. Fr. Kepp.

Sediul Central: Sibiu.

Dintre societăţile turistice din Ardeal, *S. K. V.* este cea mai veche.

Bogată în case de adăpost — în special în munţii Făgăraşului — un număr important de turişti au putut folosi aceste cabane.

Secţia Bucureşti de sub preşidenţia d-lui Arh. E. Schmidt, a construit în toamna acestui an, cu bani strânşi numai din donaţiuni o cabană pe muntele Vârful cu Dor, la o altitudine de 1920 metri. Această cabană va fi de un real folos, în special sky-orilor.

V. *România Pitorească* (A.T.R.P.).

Preşedinte: D. profesor Nicolae Ioan.

Sediul central: Bucureşti, strada Elena Cuza 23.

Asociaţia de turism *«România Pitorească»* se numără printre puţinele asociaţii şi societăţi care a organizat şi efectuat excursiuni pe întregul întins al ţării.

A scos şi scoate o publicaţie lunară «Buletinul informativ» ce se trimite numai membrilor şi în mod gratuit.

A organizat o expoziţie fotografică în luna Martie. în sala Cercului Profesorilor secundari din Bucureşti.

In sala Cercului Profesorilor secundari şi a Ligii Culturale, a organizat un ciclu de conferinţe.

Pe lângă filiala «Poiara Sibiu» a mai înfiinţat o filială la Ploeşti-Prahova, sub preşidenţia d-lui Dr. Gh. Dumitrescu-Florea.

VI. *Clubul Alpin Român* (C.A.R.)

Preşedinte: D. Ing. G. Frim.

Sediul: Bucureşti, B-dul Dinicu Golescu 45.

Clubul Alpin Român a organizat foarte multe excursiuni alpine, gradate, în masivul Bucegi şi anume în întregul abrupt prahovean.

A marcat văile cele mai interesante ale abruptului prahovean şi a scos şi scoate trimestrial o publicaţiune «Buletinul Alpin», o lucrare în condiţiuni excepţional de interesante şi de frumoase.

VII. *Asociaţia Drumeţilor din Munţii României* (A. D. M. I. R.).

Preşedinte: D. Ion Udrişte-Olt.

Sediul central: Bucureşti strada Câmpineanu 42.

A. D. M. I. R. şi-a desfăşurat mai toată activitatea pentru cunoaşterea şi amenajarea drumurilor din masivele: Piatra Craiului, Ezărul şi Păpuşa.

A adus îmbunătăţiri cabanei «Radu Negru» depe muntele Grindu din masivul Piatra Craiului şi a pus la dispoziţia turiştilor, o nouă cabană şi anume, casa «Anton Negulici» dela Voina, cota 1000 metri pe râul Târgului, judeţul Muscel.

VIII. *Grupul Alpin Brav.* (G. A. B.).

Preşedinte: D. D. Gherassy.

Sediul: Bucureşti, strada Sabinelor 57.

Grupul Alpin Brav, însuşindu-şi într'o oarecare măsură o parte din programul de activitate al C. A. R.-ului, a organizat un număr important de excursiuni alpine, în abruptul prahovean.

A intervenit pe lângă forurile competinte şi a obţinut terenul necesar construirii unei cabane pe şeaua Caraimanului.

IX. *Oficiul de Camping şi Turism «Prietenii Mării* (O. C. T.).

Preşedinte: D. V. Tebeica.

Sediul: Bucureşti, Pasagiul Român 23.

Prietenii Mării a înţeles să-şi dedice mai toată activitatea, pentru cunoaşterea frumuseţilor Mării Negre.

Şi 'n acest an ca şi în trecut, Tabăra Prietenii Mării dela Eforie, a găzduit un număr foarte important de indigeni, cehoslovaci şi poloni, cari au putut admira frumuseţile Mării precum şi găsi recreaţia necesară.

A organizat câteva excursiuni în ţară.

A scos *Turismul* o publicaţie lunară de informaţiuni, educaţie şi propagandă turistică.

X. *Asociaţia Dor de Ducă* (D. D. D.).

Preşedinte: D. Alfons Mohr.

Sediul: Bucureşti, Soc. Turismul Român, strada Brezoianu 25.

A organizat un număr de excursiuni în munţii Bucegi, Făgăraş etc. şi a dat o deosebită importanţă turismului pe apă prin organizarea de excursiuni pe Marea Neagră, Dunăre, Olt, lacul Snagov şi Băneasa.

XI. *Asociaţia Sportivă a Funcţionarilor Comunali* (A. S. F. C.). *Secţia de Turism.*

Preşedinte: D. Lucian Pană.

Sediul: Bucureşti, strada Vasile Boerescu 2.

Funcţionarii Municipiului Bucureşti au putut gusta din plin, frusetile montane ale ţării, prin excursiile organizate de secţia de turism a A. S. F. C.-ului.

Excursiuni au avut loc în Bucegi, Făgăraş, Piatra Craiului, etc.

XII. *Clubul Turistic Piatra Neamţ* (C. T. P.).

Preşedinte: Pr. C. Mătasă.

Sediul: Piatra Neamţ.

Intreaga activitate a desfăşurat-o pentru cunoaşterea munţilor din Moldova şi a Cheilor Bicazului.

A publicat şi răspândit un prospect, cuprinzând locurile pitoreşti din împrejurimi.

A marcat drumuri şi a înfiinţat un birou de informaţiuni pe lângă Poliţia din Piatra.

XIII. Clubul Turistic Oltenia, Asociaţia Grupul Meu, Secţia Alpină C. F. R., Soc. Turistică din Braşov, Soc. Carpatină Ardeleană, din Cluj, precum şi alte asociaţii, societăţi şi cluburi turistice, au organizat excursiuni în diverse părţi ale ţării, iar cele cari posed cabane, au venit în ajutorul drumeţilor, oferindu-le adăpost.

Acest succint bilanţ de activitate turistică, este pentru noi o chezăşie că drumeţia românească a început să fie înţeleasă şi că în scurt timp, va ajunge la înălţimea şi aprecierea altor ţări.

I. SALTER

Ciclism

La sfârşit de an

Incă un an sportiv încheiat. Şi, implicit, încă o stagiune ciclistă închisă. De data aceasta însă, cortina s'a lăsat peste o activitate bogată care deschide noui şi interesante perspective sportului pedalei cu o existenţă atât de nesigură, şi cu bălăbănite încercări de afirmare până acum doi ani.

Cum odată cu ultima filă din calendar e obiceiul întocmirii bilanţului vom asvârli şi noi o privire retrospectivă asupra sezonului consumat.

La începutul sezonului

In Aprilie, şi mai exact în ziua Floriilor s'a deschis sezontul ciclist propriu zis, printr'o alergare pe şosea pentru «cupa Conescu».

A urmat apoi circuitul de deschidere al grupării Principele Nicolae după care a urmat o serie de distractive şi interesante probe pentru începători, curse care au ocazionat afirmarea elementelor tinere şi de viitor ca: Walter, Ricker, Leafu şi alţii.

In Iunie cupa «Metropola» a fost un prilej fericit pentru tânărul atlet Gociman, element de cat. inferioară, de a servi o straşnică şi răsunătoare «cacialma» unui grup compus din elemente cu prestanţă : aşi.

Trei zile mai târziu, circuitul V. C. R. G., a revenit lui Safanov urmat de Dobrin şi Niculici şi a lansat un element tânăr şi de posibilităţi serioase pentru viitor: Traian Constantin dela Viforul Dacia.

Campionatul de viteză pentru judeţul Ilfov a fost completat cu un desagreabil match de box la care au participat atât concurenţii cât şi oficialii, iar celalt campionat pentru regiunea Muntenia a revenit într'un cadru mai disciplinat lui Simionescu urmat la o infimă diferenţă de N. Dragomir, Emilian Alexandrescu şi campionul naţional de viteză pe 1934, Gh. Cocis.

Luna Iulie a fost luna pregătirilor febrile în vederea marei dispute «Turul României». Campionatul judeţean de fond a revenit jandarmului Dinu iar cel regional lui Tudose. Ambele, disputate în formula preolimpică, cu porniri separate, au însemnat alergări dârze şi au evidenţiat încăodată calităţile de bun drumeţ — în continuă ascensiune — ale lui Gociman. In acelaş timp Tapu reintra frumos iar Niculici îşi continua şirul de performanţe satisfăcătoare.

Şi totuşi forul superior nu se putea fixa încă asupra celor opt cari urmau să poarte tricoul roşu, galben şi albastru între 25 August şi 8 Septembrie.

Mai trebuia un criteriu serios, o cursă de lung kilometraj pentru a se desemna reprezentanţii naţionali. Şi criteriul a fost copios găsit în al 13-lea circuit «Pr. Nicolae» (Bucureşti — Târgovişte — Sinaia — Ploeşti — Bucureşti, 265 km. fără etapă).

O uvertură la «Turul României» cucerită cu un avans confortabil de vechiul as Hrenciuc după care urmau: Niculici, Dobrin, Tudose, etc. etc.

Incă o probă pe 150 km. tot pentru selecţionarea echipei naţionale a însemnat o victorie a lui Dinu.

Au mai trecut 8 zile de intense preparative şi apoi:

«Turul României»

Entuziasmul deslănţuit de alungul etapelor, primirile de mare fast, succesul triumfal obţinut de cel de al 2-lea «Tur» a însemnat o categorică izbândă a sportului ciclist.

In compania elementelor străine numeroase şi superioare alergătorii noştri au fost capabili de realizări direct uluitoare, sportul efectuat fiind de o factură ridicată.

Este prea bine cunoscut modul în care s'a desfăşurat disputa, cu toate fazele ei, atractive, dramatice sau comice. Ziarele s'au ocupat pe larg de această dispută pentru a mai insista asupra ei.

Vom sublinia totuşi anumite puncte şi anume: progresul real şi serios, al ciclismului românesc şi performanţele direct minunate realizate de unii din aşii noştri. Lipsa materialului superior de care am suferit, a constituit un grav inconvenient care a influenţat serios isprăvile elementelor noastre.

In acest punct ar mai fi de adăogat o serie de considerente la care renunţăm din cauza lipsei de spaţiu. Făgăduim însă o revenire.

Celelalte probe

După «Tur» au urmat campionatul naţional de fond, titlu cucerit cu mult brio de Tudose căruia i-a revenit şi cel de campion naţional de viteză la care însă n'au participat elementele specialiste în aceste probe.

Odată aceste întreceri consumate s'a trecut la necesara odihnă anuală.

Consideraţiuni

Concluziile ce se pot extrage sunt numeroase.

In primul rând un sezon bogat. Sport de bună calitate. Progrese incontestabile. Grupările au activat, — cu mici excepţii, — satisfăcător. Dovada elocventă a progresului sunt grupările recent constituite atât în Capitală cât şi în ţară.

Intr'un cuvânt un an prosper care deschide noui şi aerisite perspective ciclismului.

Nu-i însă suficient să fim bucuroşi că am realizat ceva. Mai trebue să şi continuăm.

Deaceea acum în prag de an nou recomandăm conducătorilor sportului pedalei activitate, activitate şi iar activitate şi, desigur, că roadele nu vor întârzia să-i satisfacă.

— cek —